

Bruselj, 13. februar 2017
(OR. en)

Medinstitucionalne zadeve:

2016/0379 (COD)
2016/0380 (COD)
2016/0377 (COD)
2016/0378 (COD)
2016/0382 (COD)
2016/0376 (COD)
2016/0381 (COD)
2016/0375 (COD)

5800/1/17
REV 1

ENER 24
CLIMA 13
CONSOM 28
TRANS 35
AGRI 51
IND 20
ENV 88
COMPET 84
FISC 39
ECOFIN 81
RECH 37
IA 23
CODEC 129

DOPIS

Pošiljatelj: predsedstvo

Prejemnik: Odbor stalnih predstavnikov/Svet

Št. dok. Kom.: 15135/16 ENER 418 ENV 758 CLIMA 169 COMPET 637 CONSOM 301
FISC 221 IA 131 CODEC 1809
+ ADD 1 – 2
15150/16 ENER 420 ENV 760 CLIMA 171 COMPET 640 CONSOM 302
FISC 222 IA 133 CODEC 1816
+ ADD 1
15151/16 ENER 421 IA 136 CODEC 1817
+ ADD 1
15149/16 ENER 419 IA 134 CODEC 1815
+ ADD 1
15120/16 ENER 417 CLIMA 168 CONSOM 298 TRANS 479 AGRI 650
IND 261 ENV 757 IA 130 CODEC 1802
15091/16 ENER 413 ENV 754 TRANS 473 ECOFIN 1149 RECH 340
IA 124 CODEC 1789
+ ADD 1
15108/16 ENER 416 ENV 756 TRANS 477 ECOFIN 1152 RECH 341
IA 125 CODEC 1797
+ ADD 1
15090/16 ENER 412 CLIMA 167 IA 123 CODEC 1788
+ADD 1

Zadeva: Sveženj za čisto energijo (**prva obravnava**)

- a) Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o notranjem trgu električne energije (prenovitev)
  - b) Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o skupnih pravilih za notranji trg električne energije (prenovitev)
  - c) Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o pripravljenosti na tveganja v sektorju električne energije
  - d) Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o ustanovitvi Agencije Evropske unije za sodelovanje energetske regulatorje (prenovitev)
  - e) Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (prenovitev)
  - f) Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2012/27/EU o energetske učinkovitosti
  - g) Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2010/31/EU o energetske učinkovitosti stavb
  - h) Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o upravljanju energetske unije, spremembi Direktive 94/22/ES, Direktive 98/70/ES, Direktive 2009/31/ES, Uredbe (ES) št. 663/2009, Uredbe (ES) št. 715/2009, Direktive 2009/73/ES, Direktive Sveta 2009/119/ES, Direktive 2010/31/EU, Direktive 2012/27/EU, Direktive 2013/30/EU in Direktive Sveta (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013
– izmenjava mnenj
-

I. Predstavitev zakonodajnih predlogov

Komisija je sveženj, ki ga je poimenovala *Čista energija za vse Evropejce*, sprejela 30. novembra 2016. Ta sveženj osmih zakonodajnih predlogov je po obsegu in velikosti največji, kar jih je kdaj Komisija predložila na področju energije. S sporočilom, ocenami učinka in drugimi spremnimi dokumenti namreč obsega več kot 3 500 strani. Njegov cilj je do leta 2030 in naprej preoblikovati energetske sistem energetske unije v smeri nizkoogljičnega gospodarstva, hkrati pa iz njega črpati koristi za delovna mesta, odjemalce, gospodarsko rast, inovacije in konkurenčnost. Pri svežnju gre za tri poglobitve cilje: postaviti energetske učinkovitost na prvo mesto; zavzeti vodilni položaj na področju obnovljivih virov energije v svetu; odjemalcem zagotoviti pošteno kupčijo.

Celoten sveženj je bil predstavljen na seji Sveta TTE (energija) 5. decembra 2016. Prva podrobna predstavitev vseh osmih predlogov v Delovni skupini za energijo je bila končana januarja oziroma v začetku februarja 2017. Pobude iz svežnja po predlogu Komisije so med seboj neločljivo povezane, zato je obvezna preučitev ocene učinka osmerice predlogov že stekla. V tej zgodnji fazi preučevanja ima večina delegacij glede vseh predlogov preučitvene pridržke.

V skladu s prednostnimi nalogami malteškega predsedstva se predloga o energetske učinkovitosti in energetske učinkovitosti stavb že podrobno preučujeta, da bi splošni pristop po možnosti lahko dosegli še med trajanjem njegovega mandata.

Poglavitni elementi zakonodajnega svežnja so orisani v nadaljevanju.

Zasnova trga električne energije

Tako Svet kot Evropski parlament sta že večkrat poudarila, da je dobro delujoč povezan trg energije najboljša pot do dostopnih cen energije in zanesljive oskrbe z energijo ter stroškovno učinkovitega vključevanja večjih količin električne energije, proizvedene iz obnovljivih virov. Konkurenčne cene so bistvene za doseganje rasti in blaginje odjemalcev v Evropski uniji, zato so postavljene v samo osredje energetske politike EU.

Sedanja zasnova trga električne energije temelji na pravilih iz „tretjega energetskega svežnja“, ki je s stališča odjemalcev pomenil oprijemljiv napredek in njihov položaj na energetskih trgih se je z njim izboljšal. Prav tako se je z njegovim izvajanjem povečala likvidnost evropskih trgov električne energije, očitno se je povečalo tudi čezmejno trgovanje.

Novosti na evropskih trgih električne energije pa so za seboj potegnile tudi globoke spremembe. Delež električne energije iz obnovljivih virov (RES-E) je strmo porasel in energija iz obnovljivih virov je postala stroškovno konkurenčnejša. Prehod na obnovljive vire energije se bo nadaljeval, saj je ključni pogoj za izpolnitev obveznosti Unije iz Pariškega sporazuma o podnebnih spremembah. Bodoči trg električne energije bodo določale bolj spremenljiva in razpršena proizvodnja električne energije, večja soodvisnost držav članic in tehnološke novosti, ki bodo odjemalcem ponujale možnost, da zmanjšajo račune in dejavno sodelujejo na trgih električne energije prek prilagajanja odjema, lastne porabe in shranjevanja.

V luči navedenega je Komisija novembra 2016 predložila sveženj predlogov za prenovitev Direktive o skupnih pravilih za notranji trg električne energije, Uredbe o trgu električne energije in Uredbe o ustanovitvi Agencije Evropske unije za sodelovanje energetske regulatorje (ACER). Predložen pa je bil tudi predlog za novo uredbo o pripravljenosti na tveganja v sektorju električne energije.

Predlagana zakonodaja naj bi zagotavljala več prožnosti in s tem vodila v prilagoditev sedanjih tržnih pravil novi tržni stvarnosti: električna energija bi se lahko prosto pretakala ob neizkrivljenih cenovnih signalih, odjemalci bi bili opolnomočeni in bi želi kar največje koristi od čezmejnega usklajevanja, zagotovljeni bi bili pravi signali in pobude, ki bi poganjali potrebne naložbe v razogljicenejši in konkurenčnejši energetski sistem Unije. Poleg tega daje prednost energetsko učinkovitejšim rešitvam in bo prispevala k ciljem Unije v zvezi z ustvarjanjem delovnih mest, rastjo in privabljanjem naložb.

Predlagana pravila o zasnovi trga z električno energijo so usmerjena v zagotavljanje enakih konkurenčnih pogojev za vse vire in vključitev obnovljivih virov v trg, hkrati pa v krepitev kratkoročnih trgov, da se zagotovi kar največ možnosti za variabilne, manj predvidljive obnovljive vire, da bi v tržnem kontekstu lahko delovali stroškovno učinkovito z njihovim približanjem realnemu času in izboljšanjem izravnalnih trgov. Nadalje, da bi na trg električne energije privabili potrebne naložbe, naj bi s predlagano zakonodajo izboljšali tudi cenovne signale, na primer z odpravo omejitev cen, da se zagotovi, da bodo cene odražale realno vrednost električne energije v konicah, in okrepitev obstoječega regulativnega okvira, da se zagotovi, da bodo geografsko umeščanje novih naložb in proizvodne odločitve lahko vodili cenovni signali (npr. na podlagi cenovnih območij, usklajenih s strukturno prezasedenostjo prenosnega omrežja).

Da bi elektroenergetski sistem napravili bolj prožen, so predlagana pravila usmerjena v to, da se prilagajanju odjema omogoči polna udeležba na trgu, tudi tako, da se vsem odjemalcem da dostop do pogodbe z dinamičnimi cenami električne energije in pametnega števca z minimalnim sklopom funkcij. Poleg tega bi predlagana pravila operaterje distribucijskih sistemov spodbudila k izboljšanju učinkovitosti delovanja v kontekstu variabilnejše proizvodnje iz obnovljivih virov, hkrati pa bi jih ohranjala v vlogi nevtralnih facilitatorjev trga.

Ob preudarkih o pomenu zagotavljanja zadostnih naložb v trg električne energije in izboljšanja sposobnosti trga, da jih z nameravanimi reformami dejansko privabi, bi uvedba mehanizmov zmogljivosti morala slediti nekaterim pogojem, predlagani pa so tudi ukrepi za boljše usklajevanje teh mehanizmov zmogljivosti med državami članicami, da bi se izognili negativnim posledicam za delovanje notranjega trga. Mehanizmi zmogljivosti bodo utemeljeni na transparentni oceni zadostnosti virov na ravni EU ter bi morali omogočati učinkovito čezmejno udeležbo.

Poleg tega je za izboljšanje pripravljenosti elektroenergetskega sistema EU na tveganja predvidena bolj sistematična ocena tveganj, utemeljena na skupni metodologiji in izvedena v čezmejnem kontekstu. Države članice bi bile obvezane sestaviti načrte pripravljenosti na tveganja, ki bi imeli dva dela: del z nacionalnimi ukrepi in del z ukrepi, ki bi jih bilo treba doreči vnaprej med državami članicami v regionalnem kontekstu, vključno z regionalnimi „stresnimi testi“, postopki za sodelovanje v različnih kriznih scenarijih in dogovorom o tem, kako ravnati v primeru sočasnih elektroenergetskih kriznih situacij.

Po predlagani zakonodaji bi večjo konkurenco na maloprodajnem trgu električne energije dosegli s postopnim opuščanjem splošne regulacije cen, za ranljive odjemalce pa bi bila možna nadnacionalna regulacija cen. Da bi povečali udeležbo odjemalcev, je uporaba plačila odstopnine omejena, pravila za splošno uvedbo pametnih števcov pa so poostrena. Spodbuja se zaupanje odjemalcev v spletišča za primerjavo in predlagana so načela, ki bi zagotavljala jasne in razumljive račune za energijo. Da bi novim udeležencem na trgu in podjetjem za energetske storitve omogočili razvoj novih storitev, je zagotovljen nediskriminatoren dostop do podatkov odjemalcev.

Energija iz obnovljivih virov

Namen predloga je delno revidirati Direktivo 2009/28 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov. V njem je predlagan zavezujoč cilj, da naj EU pri bruto končni porabi energije v letu 2030 doseže vsaj 27% delež energije iz obnovljivih virov, skladno s sklepi Evropskega sveta iz oktobra 2014.

Predlog ureja programe podpore, lastno proizvodnjo in porabo energije iz obnovljivih virov, regionalno sodelovanje, potrdila o izvoru, upravne postopke, obveščanje in usposabljanje ter merila trajnosti in prihranke emisij toplogrednih plinov pri biogorivih, tekočih biogorivih in gorivih iz biomase. Namenjen je trem sektorjem končne uporabe: električna energija („RES-E“), ogrevanje in hlajenje („RES-H&C“) in prevoz („RES-T“).

Poglavitni novi elementi predloga so opisani v nadaljevanju.

Države članice bi morale določiti svoje nacionalne prispevke h krovnemu zavezujočemu cilju EU za leto 2030, pri čemer bi morale kot izhodišče uporabiti svoj zavezujoči nacionalni cilj za leto 2020, opredeljen v veljavni Direktivi 2009/28/ES o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov.

Predlog prinaša tudi splošna načela, ki bi jih morale države članice upoštevati pri oblikovanju programov podpore za zagotavljanje njihove stabilnosti in tržno usmerjenost obnovljivih virov. Tu bi šlo predvsem za klavzulo o neretroaktivnosti, tržni pristop, naložbeno gotovost s triletnimi načrti držav članic in delno odprtje programov podpore (10–15 %) za proizvajalce, locirane v drugih državah članicah, da se znižajo stroški uvedbe obnovljivih virov in spodbudijo regionalne rešitve.

Države članice bi morale vzpostaviti sistem „vse na enem mestu“, v okviru katerega bi se v celoti usklajevalo izdajanje dovoljenj za prosilce, ki bi želeli graditi/upravljati objekte za pridobivanje energije iz obnovljivih virov ter z njimi povezano infrastrukturo za prenos in distribucijo. Izdaja dovoljenja ne bi smela trajati več kot tri leta, za obrate pod 50 kW pa bi morala zadoščati preprosta priglasitev; za povečanje kapacitet obstoječih obratov bi dovoljenje moralo biti izdano v največ enem letu, predvidena pa je tudi možnost poenostavljene priglasitve. Poleg tega predlog določa nekatere minimalne standarde v zvezi s pravicami (malih) samoproizvajalcev energije iz obnovljivih virov, samoporabniki in skupnostmi, ki se ukvarjajo z energijo iz obnovljivih virov.

Poleg tega bi bile skladno s predlogom države članic obvezane upravno poenostaviti sklepanje pogodb o nakupu energije.

Kar zadeva ogrevanje in hlajenje, predlog državam članicam ponuja možnosti za povečanje njihovega deleža energije iz obnovljivih virov v zagotavljanju ogrevanja in hlajenja (s prizadevanji za povečanje uporabe energije iz obnovljivih virov za ogrevanje in hlajenje za eno odstotno točko letno) in določa nediskriminatorne pravice dostopa do lokalnih daljinskih sistemov ogrevanja in hlajenja za proizvajalce energije iz obnovljivih virov. V zvezi s prevozom predlog evropskim dobaviteljem goriv za prevozni sektor nalaga obveznost, da na trgu povečajo delež sodobnih obnovljivih in nizkoogljivih goriv (biogoriva, bioplin, električna energija iz obnovljivih virov ter obnovljiva tekoča in plinasta goriva nebiološkega izvora) z 1,5 % leta 2021 na 6,8 % leta 2030, hkrati pa zmanjšujejo najvišji delež tekočih biogoriv, proizvedenih iz živil ali krme. Ob tem predlog ne vključuje obstoječega nacionalnega zavezujočega cilja za leto 2020, to je 10-odstotni delež energije iz obnovljivih virov v prevoznem sektorju. Poleg tega bi morale države članice vzpostaviti med seboj povezane nacionalne zbirke podatkov za sledenje goriv iz obnovljivih virov, ki se uporabljajo pri ogrevanju in hlajenju ter prevozu, in za to, da se omogoči izračunavanje tozadevnih relevantnih parametrov.

Glede biogoriv, tekočih biogoriv in biomase predlog uvaja nova trajnostna merila za gozdno biomaso; razširja trajnostna merila na goriva iz biomase; zvišuje najnižje stopnje prihranka emisij toplogrednih plinov iz različnih vrst biogoriv; določa, da morajo veliki elektroenergetski objekti na biomaso uporabljati visoko učinkovito kombinirano toplarniško-elektrarniško tehnologijo.

Določbe o zapolnitvi „vrzeli“ med agregiranimi nacionalnimi prispevki in linearno projekcijo, ki vodijo v splošni zavezujoči cilj na ravni EU za leto 2030 – vprašanje „kaj če“ – so vključeni v predlog uredbe o upravljanju energetske unije¹. Te določbe se nanašajo na morebitne dodatne ukrepe v državah članicah in na ravni Unije, ki bi morali zagotavljati, da bo cilj na ravni EU dosežen.

Komisija vzpostavi podporni finančni okvir za izboljšanje uporabe sredstev Unije v prid ciljem te direktive in v spodbudo ambicioznosti držav članic pri uvajanju obnovljivih virov energije.

---

¹ Opomba: glej dok. 15090/16, člen 27.

Energetska učinkovitost in energetska učinkovitost stavb

Izhajajoč iz načela „energetska učinkovitost na prvem mestu“ naj bi ciljno usmerjena revizija Direktive 2012/27/EU o energetske učinkovitosti in Direktive 2010/31/EU o energetske učinkovitosti stavb prispevala k delovnim mestom, rasti in zanesljivosti oskrbe, pa tudi k ciljem EU glede razogljičenja za leto 2030. S tega vidika so predlagani ukrepi usmerjeni v še naprejšnje zagotavljanje enake ravni prizadevanj za energetske učinkovitost, kot je razvidna do leta 2020, zlasti kar zadeva prenovo močno neučinkovitega obstoječega stavbnega fonda.

Evropski svet je v sklepih iz oktobra 2014 določil okvirni 27-odstotni cilj za energetske učinkovitost na ravni EU. V sklepih je zapisano tudi, naj bo ta cilj do leta 2020 pregledan v luči možnosti, da bi ga določili na 30 %. Po opravljenem pregledu Komisija kot zavezujoč cilj na ravni EU predlaga 30 %. Ta krovni cilj je izražen kot največ 1 321 Mtoe primarne energije in 987 Mtoe končne energije, porabljene v EU v letu 2030, ki ga morajo države članice upoštevati pri določanju svojih okvirnih nacionalnih prispevkov k energetske učinkovitosti.

Predlagano je, da bi se obveznost letnega 1,5-odstotnega prihranka energije podaljšala do leta 2030 in po možnosti še naprej. Sistemi obveznosti energetske učinkovitosti se obravnavajo enakopravno z alternativnimi ukrepi, ki imajo enak učinek, kar prinaša več prožnosti. V skladu z novimi pravili morajo države članice pri določanju najprimernejših ukrepov upoštevati energijsko revščino. Prav tako so v direktivi pojasnjene zahteve o načinu izračunavanja prihrankov energije in pregledane obveznosti v zvezi z merjenjem in obračunavanjem za ogrevanje v prid preglednejšim in uporabniško usmerjenim računom za energijo.

V skladu s pregledom Direktive 2010/31/EU o energetske učinkovitosti stavb morajo države članice imeti jasno vizijo glede razogljičenja svojega stavbnega fonda do leta 2050, in sicer z dolgoročno prenovitveno strategijo z določenimi jasnimi mejniki za leto 2030. Za mobilizacijo naložb v obnovo Komisija predlaga uvedbo mehanizmov za odpravo pomanjkljivosti pri financiranju in tržnih ovir in je zagnala pametne finance za pobude v zvezi s pametnimi stavbami. Predlog spodbuja uporabo sodobnih tehnologij v stavbah z uvedbo pametnega indikatorja, ter skuša zagotoviti, da bo ustrezna infrastruktura za polnjenje električnih vozil na široko dostopna v vseh nestanovanjskih in novih stanovanjskih stavbah. Revidirana je tudi metoda izračunavanja energetske učinkovitosti stavb, tako da bo ustrezno ovrednotena energija iz obnovljivih virov in rešeno vprašanje učinkovitostne vrzeli med izračunano potrebo po energiji in dejanskim odjemom.

Upravljanje

Za primer, če nacionalno zavezujočih ciljev za obnovljive vire in energetska učinkovitost za obdobje po letu 2020 ne bi bilo (kar je Evropski svet oktobra 2014 izključil), in v kontekstu Pariškega sporazuma predlog predvideva oblikovanje mehanizma za sodelovanje in nadzor, ki naj bi pripomogel k temu, da bodo cilji in tarče energetske unije, zlasti s cilji za leto 2030 na ravni EU za energijo iz obnovljivih virov in energetska učinkovitost ter podnebnimi cilji EU vred, skupno doseženi in da bo široka vrsta ukrepov, predlaganih na tem in na drugih področjih sestavljala koherentno in usklajeno celoto.

Države članice bodo v okviru mehanizma za nadzor predložile celovite nacionalne energetske in podnebne načrte, v katerih navedejo svoje cilje, politike in ukrepe v zvezi z vsemi petimi ključnimi razsežnostmi energetske unije (zanesljivost oskrbe z energijo; notranji energetski trg; energetska učinkovitost; razogljičenje; raziskave, inovacije in konkurenčnost), vključno s cilji za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in odvzeme po ponorih, ter politike in ukrepe, ki se navezujejo tudi na Pariški sporazum, UNFCCC). Ti načrti se nanašajo na obdobje 2021–2030 (in bi se nato posodabljali za vsako desetletno obdobje), vključno s perspektivo do leta 2050 in naprej, kjer bi to bilo ustrezno. Države članice bi morale osnutke načrtov predložiti do 1. januarja 2018, končne načrte do 1. januarja 2019, osnutke posodobljenih osnutkov načrtov do 1. januarja 2023 in posodobljene končne načrte do 10. januarja 2024. osnutki končnih in posodobljenih načrtov bi bili nato predloženi vsakih 10 let.

Poleg tega ta uredba uvaja dvoletna celovita nacionalna energetska in podnebna dvoletna poročila o napredku, ki bi jih države članice sestavljale za Komisijo (prvo tovrstno poročilo naj bi bilo oddano najpozneje do 15. marca 2021), sledeč obrazcu za poročanje, ki se opredeli pozneje, z uporabo ključnih kazalnikov, pa tudi letna poročila, ko je to potrebno zaradi mednarodnih obveznosti. S tem poročanjem bi morali nadomestiti in racionalizirati skoraj vse obstoječe obveznosti poročanja iz energetske in podnebne zakonodaje EU. Poleg tega bi morali nacionalni in Unijini sistemi evidentiranja za oceno emisij toplogrednih plinov in odvzemov po ponorih ostati. Poročanje bi moralo potekati z uporabo e-poročanje platforme, ki bo oprta na obstoječe poročanje procese in podatkovne zbirke.

Predlagane so smernice za „postopek določitve prispevka“, po katerem države članice določijo svoje prispevke k ciljem za leto 2030 na področju energije iz obnovljivih virov in energetske učinkovitosti. Države članice bi morale zagotoviti ločene napovedi za (a) obstoječe politike in (b) načrtovane politike, navezujoče se na peterico razsežnosti energetske unije, vsaj do leta 2040. Poleg tega bi morale države članice oceniti makroekonomski, okoljski, kvalifikacijski in socialni učinek politik in ukrepov, vključenih v celovite načrte, ter interakcijo med politikami, ki zadevajo peterico razsežnosti, vsaj do leta 2030, hkrati pa tudi tu primerjati napovedi za obstoječe in načrtovane politike.

Strukturiran, iterativen proces med Komisijo in državami članicami bi moral biti jamstvo, da kolektivno doseganje ciljev energetske unije ne bo zašlo s prave poti. Ta bi vključevalo sistem spremljanja s strani Komisije, po potrebi pa tudi njena priporočila, ki bi jih morale države članice nadvse resno upoštevati, glede na zavezujočo naravo nekaterih ciljev na ravni EU. Poleg tega predlog vsebuje določbe o regionalnem sodelovanju in vključevanjem nacionalnih deležnikov. Po potrebi bi morala Komisiji pomagati Evropska agencija za okolje.

Če Komisija na podlagi informacij, ki jih predložijo države članice, ugotovi, da je doseganje ciljev energetske unije (zlasti ciljev glede obnovljivih virov in energetske učinkovitosti) ogroženo (vprašanje „kaj če“), lahko na države članice naslovi priporočila, po potrebi pa sprejme dodatne ukrepe na ravni Unije.

Pri obnovljivih virih (kadar je določen zavezujoč cilj EU) lahko ti dodatni ukrepi vključujejo kolektivno obveznost držav članic, da sprejmejo nacionalne ukrepe, kot na primer prilagoditev deleža obnovljivih virov v sektorjih ogrevanja in hlajenja ter/ali prevoza, ali financiranje platforme za financiranje obnovljivih virov na ravni Unije. Takšno platformo bi lahko vzpostavila Komisija s sprejetjem delegiranega akta.

Kar zadeva energetska učinkovitost (kadar je predlagan zavezujoč cilj EU), so med takimi ukrepi Unije lahko tudi dodatni ukrepi za izboljšanje energetske učinkovitosti proizvodov, stavb in prevoza.

Za obe področji (obnovljivi viri in energetska učinkovitost) se mora Komisija o zadostnosti prizadevanj izreči leta 2023, ustrezni dodatni ukrepi pa morajo biti implementirani do leta 2024.

Predvideno je, da se ustanovi Odbor za energetska unijo (ki nadomesti sedanji Odbor za podnebne spremembe) in po potrebi tudi drugi odbori, uredba pa se pregleda leta 2026.

Prelog vsebuje „zrcalne določbe“, ki se nanašajo na tarče in cilje iz različnih zakonodajnih aktov EU s področja energetske politike ter na tarče in cilje iz več zakonodajnih predlogov s področja podnebne in energetske politike, ki jih je nedavno predložila Komisija². Zato je treba ves čas pogajanj zagotavljati doslednost med temi „zrcalnimi določbami“ v vseh drugih zadevnih zakonodajnih predlogih (glej opombo pod črto) in v tem predlogu v zvezi z upravljanjem.

---

² Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o **vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva** v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 ter spremembi Uredbe št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami („LULUCF“)
Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o **zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov** v državah članicah v obdobju 2021–2030 za trdno energetska unijo in izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma ter o spremembi Uredbe št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami („ESR“)
Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spodbujanju uporabe **energije iz obnovljivih virov** (prenovitev)
Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o ukrepih za zagotavljanje **zanesljivosti oskrbe s plinom** in o razveljavitvi Uredbe (EU) št. 994/2010
Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2012/27/EU o **energetska učinkovitosti**
Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2010/31/EU o **energetska učinkovitosti stavb**
Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o **pripravljenosti na tveganja v sektorju električne energije** in razveljavitvi Direktive 2005/89/ES

II. IZMENJAVA MNENJ

Ministre vabimo, naj izmenjajo svoja začetna stališča³ o svežnju o čisti energiji za vse Evropejce, vključno z vprašanji:

- kako lahko v skladu s Skupno izjavo⁴ znatno napredujemo in, kjer je to možno, sveženj udejanjimo še pred koncem leta 2017;
  - katera pot bi bila najboljša, da pri celotnem pristopu dosežemo ključne sinergije, vključno z institucionalnimi;
  - kako najboljše izrabiti regionalno sodelovanje za lažji prehod.
-

---

³ Opomba: delegacije naj svoje prispevke pošljejo v pisni obliki, da bi se lahko ministri osredotočili na ključna sporočila.

⁴ Glej dok. 15375/16.